

A XXVI. OTDK Agrártudományi Szekció (Kaposvár, 2003. április 3-5.) beszámolója

Az országos diákköri konferenciák sorában a Kaposvári Egyetemen ill. jogelőd intézménye másodszor vállalta és kapott lehetőséget az Agrártudományi Szekció megrendezésére. Húsz évvel ezelőtt és most a XXVI. Országos Tudományos Diákköri Konferencián, így jól lemérhető volt mindaz a változás, ami a tudományos diákköröket, és intézményrendszerünket érintette az elmúlt időszakban. Változatlan maradt a szervező intézmény tehetséggondozás iránti elkötelezettsége, a diákköri munkát szervező kollégák személye és ügybuzgalma. Ebből adódóan már a konferenciát megelőzően nagy valószínűséggel előre jelezhető volt, hogy Kaposvárra menni jó lesz majd mindnyájunknak, mert a tehetséges hallgatók seregszemléje feltöltődést ad a hétköznapiakban olykor fáradni látszó tanártársaknak, és további motivációt, inspirációt valamennyi résztvevő hallgatónak. Mindenki, aki eljött és a rá váró élmény megélésére, befogadására nyitott volt, élvezhette Kaposvár a város, és a gyorsan fejlődő, épülő Kaposvári Egyetem vezetőinek és munkatársainak vendégszeretétét.

A rendező intézmény szervező csapatának erőfeszítése tette lehetővé, hogy a diákköri konferenciák szervezésének legjobb hagyományait folytatva, mércét állítson a további konferenciák elé. A dolgozatok és résztvevők nagy száma miatt konferenciát megelőző hetekben és a konferencia napjaiban egy közel 30 fős, egyetemi dolgozókból és hallgatókból álló csapat szinte minden idejét a konferencia előkészítésére fordította. A konferencia hallgatói részvételi költségeinek intézményi háttérét az OM TDK pályázaton elnyert támogatás dologi fedezete adta. E forrás nélkül az intézmények a megnövekedett költségeket ilyen nagy hallgatói létszám mellett nehezen tudták volna vállalni.

A pályamunkák országosan közzétett nevezési határidejének, formai követelményeinek sikerült a Szakmai Bizottság támogatásával érvényt szerezni. A felmerülő nevezési gondok megoldásban az intézményi ill. kari TDT elnökök hathatós segítséget nyújtottak. Változatlanul tapasztaltuk, hogy a kialakított országos szervezési rendszer működőképes, és megkönnyíti a rendezést vállaló intézmények munkáját. Visszatérő gond, hogy a diákkörös hallgatók megjelölt tagozati besorolási igény sokszor sajnos nem volt szinkronban a hallgató kutatási munkájával. Ilyen esetekben az ügyvezető elnök a szakmai bizottság elnökének véleményével egyetértésben az átsorolást kezdeményezett.

Az Agrártudományi Szekcióba nevezett 321 dolgozathoz 309 dolgozatot fogadtunk be és a visszalépések következtében 287 került bemutatásra. A dolgozatokat 22 szekcióba sorolta a szervező bizottság és ebből adódóan 22 első helyezés került megállapításra. A helyezett dolgozatok száma összesen 96 volt. A helyezésekkel járó díjak összege 50-20 ezer Ft között került megállapításra, amelyek többségét szponzoroktól befolyt összegből fedezte a rendező intézmény. A konferencián 25 kar képviseltette magát és az elhangzott előadások átfogták az agrárágazat valamennyi témakörét.

Az Agrártudományi Szakmai Bizottság folytatva hagyományait és a legjobb hallgatói teljesítmények megmérettetését az agrártudomány legjobb szaktekintélyeire bízta.

A szakmai bizottság a konferencia ideje alatt tartott, zsűri elnökökkel kibővített ülésén értékelte a konferencia munkáját, a bemutatott dolgozatokat.

A többségében tudomány doktorai és akadémikusok által vezetett bíráló bizottságok a hallgatók tudományos munkájának színvonalát jónak, az előadásmódját, szemléltetését kiemelkedően jónak találták. Tanulásgént meg kell említeni, hogy esetenként a bizottságok a prezentáció látvány elemeiben a szakmai fogyatékoságok leplezésének szándékát vélték felfedezni. Megfontolásra érdemes javaslatként hangzott el a legjobb előadó zsűri általi, helyezéstől független, tagozatonként megjelölése. Sajnálatos tény, hogy számos dolgozat hiányos irodalmi feldolgozással került az országos konferencia nyilvánossága elé, így a saját munkát tekintve egyébként értékes dolgozat szükségszerűen hátrább sorolódott.

Javaslat érkezett a bíráló bizottságoktól új tagozatok kialakítására. Ennek egyik indíttatása, hogy azok a diákköri dolgozatok, amelyek eredetisége révén nem kötődnek tudományos

infrastrukturális háttérhez, nem vethetők össze méltányosan a tudományos alkotó műhelyekben készült munkákkal. Közös érdekünk, hogy a saját vagy családi erőforráson alapuló diákköri munka bemutatására külön szekció létrehozásával, méltányos és igazságos versenyfeltételek megteremtésével további motivációt nyújtsunk.

A bíráló bizottságok jogos elvárása a jövőre nézve, hogy a dolgozatban is és az előadásban is jobban különüljön el, jelenítődjék meg egyértelműen, hogy mi tekinthető saját, önálló munkának, amelyen valójában lemérhető a hallgató tudományos teljesítménye és tehetsége. Nem a tudományos iskolák, hanem a tehetségek bemutatkozásának fóruma a diákköri konferencia. Az országos diákköri konferencia egy olyan tudományos konferencia, ahol az eredményhirdetésen egyaránt örülhetünk a helyezésnek, az első díjnak, a különdíjnak és a szereplésért járó emléklapnak is. Az utóbbi azt tanúsítja, hogy a hallgató az intézményen belüli sikeres szereplés után az ország legtehetségesebb diákjai között elismerésre méltóan szerepelt.

A Szakmai Bizottság részére feladatot jelent a konferencia nevezési feltételeinek ismételt áttekintése, esetleg újragondolása. Különösen a néhány éve, kutatóintézetben dolgozó, majd szakirányban, levelező kiegészítő képzésben tanulmányait folytató, intézeti háttérrel rendelkező „hallgató” esetében a téma önállóságának, a saját munka eredetiségének, értékének megítélése tűnik a zsűri számára nehéz feladatnak.

A bíráló bizottságok elnökei, a hallgatók egyaránt elismeréssel szóltak a Kaposvári Egyetem által megteremtett kiváló feltételekről, a jól sikerült szakmai és kulturális programokról és a szívélyes fogadtatásról.

Egy tudományterület legjobbjait felvonultató sikeres konferencia kapcsán felvetődik, hogy meddig lehet fenntartani a kutatómunka iránti érdeklődést, ill. javítani a diákköri munka színvonalát? A válasz egyértelmű: addig, ameddig van a tehetséggondozás iránt elkötelezett oktató, érdeklődő diák, a szakmai műhelyekben alkotó a légkör és a munka minőségének megítélése helytálló. Szerencsére az elmúlt konferencia óta javult az anyagi megbecsülés oktatásban és a kutatásban is, így vélhetően a legjobbak a tudományos munkát annak tudatában választhatják, hogy nem kell egzisztenciális gondokkal naponta megküzdeniük, és abban is reménykedhetnek, hogy a munkavégzésük nem a kutatáshoz szükséges anyagiak előteremtéséről, hanem valóban a kutatásról szól. Ebben a versenyben a legkiválóbbak tudnak csak helytállni, így óriási a felelősség hárul a tudományos utánpótlás nevelést segítő tudományos diákkörökre és a kiválasztást végző konferenciákra.

A konferencián tapasztaltak alapján elmondhatjuk, hogy a tudományos diákköri munkának, az országos konferenciákon elért helyezéseknek rangja van. A legtöbb intézményben a diákkör a tudományos doktori iskolák előiskolája, így a doktori iskolába eredményes diákköri szerepléssel, bizonyított képességekkel lehetséges a bejutás. A megmérettetés feltételrendszere az Országos Tudományos Diákköri Tanács tevékenysége révén jól kialakított, és a konferenciák szervezése szabályozott kereteket között, összehangoltan folyik. Ebben a munkában az OTDT Titkárságára, koordináló szerep jut, amelynek magas szintű ellátásáért az Agrártudományi Szakmai Bizottság és a rendező intézmény nevében köszönetünket fejezzük ki. Támogatóink között tudhattuk a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztériumot, az Oktatási Minisztériumot, és a Környezetvédelmi Minisztériumot, számos kutatóintézetet, intézményt és gazdálkodó szervezetet. Tekintettel konferenciáról konferenciára élvezzük szakmai és anyagi támogatásukat, úgy gondoljuk, hogy valóban elkötelezettek a tehetséggondozás iránt. Támogatásukat ezúton is köszönjük.

Dr. Pénzes Béla
Agrártudományi Szakmai Bizottság
elnök

Dr. Dér Ferenc
Agrártudományi Szakmai Bizottság
ügyvezető elnök